

Lopend over straat
Kijk ik naar de grond
Ik struikel
Ik kijk omlaag

Een steen voor een huis
Ik liep er bijna voorbij
Maar nu struikel ik er bijna over
Wat zegt zij mij?

Zij vertelt het verhaal
Van mensen die daar woonden
Die zomaar, onterecht
Alles werd ontnomen

Hun huis afgenomen
En daarmee ook hun hele zijn
Alle bezittingen die mee konden
Bleven achter op een kampterrein

Zij moesten werken
Of moesten op transport
Werden onmenselijk behandeld
Men deed hen veel tekort

Overleden in de oorlog
Niet zomaar, nee vermoord
Vergast, uitgehongerd, gemarteld
Hun toekomstdromen ruw gesmoord

Wat rest is die steen
Als herinnering aan hun bestaan
Die steen waar ik nooit meer
Zomaar aan voorbij zal gaan